

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 465

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 20 mai 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
74.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 213/2020 pentru participarea României la majorarea asimetrică de capital a Băncii Europene de Investiții în conformitate cu Decizia (UE) 2019/1.255 a Consiliului din 18 iulie 2019 de modificare a Protocolului nr. 5 privind Statutul Băncii Europene de Investiții	2	
666.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 213/2020 pentru participarea României la majorarea asimetrică de capital a Băncii Europene de Investiții în conformitate cu Decizia (UE) 2019/1.255 a Consiliului din 18 iulie 2019 de modificare a Protocolului nr. 5 privind Statutul Băncii Europene de Investiții	2	
★			
75.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 135/2021 privind unele măsuri pentru susținerea activității aeroporturilor regionale pentru care consiliile județene au calitatea de autoritate publică tutelară	3	
667.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 135/2021 privind unele măsuri pentru susținerea activității aeroporturilor regionale pentru care consiliile județene au calitatea de autoritate publică tutelară	3	
★			
76.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2017 privind aprobarea participării României la Programul pentru școli al Uniunii Europene	4	
668.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2017 privind aprobarea participării României la Programul pentru școli al Uniunii Europene	4	
★			
77.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente reducerilor procentuale și corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice pentru Programul operațional sectorial Mediu 2007-2013 și pentru Programul operațional Infrastructură mare 2014-2020		5
669.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente reducerilor procentuale și corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice pentru Programul operațional sectorial Mediu 2007-2013 și pentru Programul operațional Infrastructură mare 2014-2020		5
★			
78.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2025 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale		6
670.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2025 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale		6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
Decizia nr. 89 din 17 martie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)		7–11	
Decizia nr. 131 din 7 aprilie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)		12–16	

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 213/2020 pentru participarea României la majorarea
asimetrică de capital a Băncii Europene de Investiții
în conformitate cu Decizia (UE) 2019/1.255 a Consiliului
din 18 iulie 2019 de modificare a Protocolului nr. 5
privind Statutul Băncii Europene de Investiții**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 213 din 28 decembrie 2020 pentru participarea României la majorarea asimetrică de capital a Băncii Europene de Investiții în conformitate cu Decizia (UE) 2019/1.255 a Consiliului din 18 iulie 2019 de modificare a Protocolului nr. 5 privind Statutul Băncii Europene de Investiții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1307 din 29 decembrie 2020.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR**p. PREȘEDINTELE SENATULUI,****CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN****MIRCEA ABRUDEAN****București, 19 mai 2025.****Nr. 74.****PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET**

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 213/2020 pentru participarea
României la majorarea asimetrică de capital
a Băncii Europene de Investiții în conformitate cu
Decizia (UE) 2019/1.255 a Consiliului din 18 iulie 2019
de modificare a Protocolului nr. 5 privind Statutul
Băncii Europene de Investiții**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 213/2020 pentru participarea României la majorarea asimetrică de capital a Băncii Europene de Investiții în conformitate cu Decizia (UE) 2019/1.255 a Consiliului din 18 iulie 2019 de modificare a Protocolului nr. 5 privind Statutul Băncii Europene de Investiții și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**— interimar —****ILIE-GAVRIL BOLOJAN****București, 19 mai 2025.****Nr. 666.**

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 135/2021 privind unele măsuri pentru susținerea activității
aeroporturilor regionale pentru care consiliile județene
au calitatea de autoritate publică tutelară**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 135 din 28 decembrie 2021 privind unele măsuri pentru susținerea activității aeroporturilor regionale pentru care consiliile județene au calitatea de autoritate publică tutelară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1237 din 28 decembrie 2021.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
MIRCEA ABRUDEAN

București, 19 mai 2025.
Nr. 75.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 135/2021 privind unele măsuri
pentru susținerea activității aeroporturilor regionale
pentru care consiliile județene au calitatea de
autoritate publică tutelară**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 135/2021 privind unele măsuri pentru susținerea activității aeroporturilor regionale pentru care consiliile județene au calitatea de autoritate publică tutelară și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
— interimar —
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

București, 19 mai 2025.
Nr. 667.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 31/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței
Guvernului nr. 13/2017 privind aprobarea participării României
la Programul pentru școli al Uniunii Europene**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31 din 10 mai 2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2017 privind aprobarea participării României la Programul pentru școli al Uniunii Europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 11 mai 2023.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
MIRCEA ABRUDEAN

București, 19 mai 2025.
Nr. 76.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 31/2023 pentru modificarea
și completarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2017
privind aprobarea participării României la Programul
pentru școli al Uniunii Europene**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2017 privind aprobarea participării României la Programul pentru școli al Uniunii Europene și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
— interimar —
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

București, 19 mai 2025.
Nr. 668.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2024
pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2013
privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat
a sumelor aferente reducerilor procentuale și corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile
de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice pentru Programul operațional
sectorial Mediu 2007-2013 și pentru Programul operațional Infrastructură mare 2014-2020**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24 din 21 martie 2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente reducerilor procentuale și corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la

conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice pentru Programul operațional sectorial Mediu 2007-2013 și pentru Programul operațional Infrastructură mare 2014-2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 22 martie 2024.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
MIRCEA ABRUDEAN

București, 19 mai 2025.
Nr. 77.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2024 pentru
modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2013 privind reglementarea unor măsuri
fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente reducerilor procentuale
și corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul
achizițiilor publice pentru Programul operațional sectorial Mediu 2007-2013 și pentru Programul
operațional Infrastructură mare 2014-2020**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente reducerilor procentuale și corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de

la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice pentru Programul operațional sectorial Mediu 2007-2013 și pentru Programul operațional Infrastructură mare 2014-2020 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
— interimar —
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

București, 19 mai 2025.
Nr. 669.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2025 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 9 din 31 ianuarie 2025 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, adoptată în temeiul art. 1 pct. VI.3 din Legea nr. 332/2024 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 31 ianuarie 2025, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 1, la alineatul (3) al articolului 1, după litera e) se introduc trei noi litere, lit. f)-h), cu următorul cuprins:

- „f) cabinete în cadrul instituțiilor publice de asistență socială;
- g) cabinete în cadrul unităților de învățământ;
- h) cabinete în cadrul persoanelor juridice pentru angajații proprii, în cadrul serviciilor interne de prevenire și protecție.”

2. La articolul I punctul 1, la alineatul (4) al articolului 1, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

- „e) cabinete medicale de medicina muncii organizate de persoane juridice, pentru angajații proprii, în cadrul serviciilor interne de prevenire și protecție.”

3. La articolul I punctul 1, la alineatul (4) al articolului 1, după litera f) se introduc două noi litere, lit. g) și h), cu următorul cuprins:

- „g) cabinete de recuperare, medicină fizică și balneologie din cadrul centrelor de servicii de recuperare neuromotorie de tip ambulatoriu pentru persoanele adulte cu dizabilități din structura instituțiilor publice de asistență socială;
- h) cabinete medicale școlare/cabinete stomatologice școlare din cadrul unităților de învățământ.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

București, 19 mai 2025.
Nr. 78.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
MIRCEA ABRUDEAN

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2025 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea și funcționarea cabinetelor medicale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
— interimar —
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

București, 19 mai 2025.
Nr. 670.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 89

din 17 martie 2025

Dosar nr. 2.472/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.472/1/2024, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena Adriana Stamatescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă în Dosarul nr. 3.380/86/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești și opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 24 octombrie 2024, în Dosarul nr. 3.380/86/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 109 alin. (2) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 208/2015), judecătorii desemnați în calitate de membri în biroul electoral de circumscripție beneficiază de dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006).

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 4 noiembrie 2024, cu nr. 2.472/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 17 martie 2025.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

10. *Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare*

Art. 109. — „(...) (2) Pe perioada cât funcționează birourile și oficiile electorale, membrii acestora, statisticienii, personalul tehnic auxiliar și operatorii de calculator se consideră detașați și primesc o indemnizație stabilită prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității Electorale Permanente. Președinții birourilor electorale, locțiitorii acestora și membrii primesc indemnizația de la data încheierii proceselor-verbale de investire.”

11. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare*

Art. 13. — „(1) Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți, care sunt detașați sau delegați în altă localitate decât cea de domiciliu, beneficiază, pe toată durata delegării sau detașării, de următoarele drepturi: a) diurnă în cuantum de 2% din indemnizația de încadrare brută lunară, dar nu mai puțin decât cuantumul prevăzut pentru personalul din unitățile bugetare; (...)”

III. Expunerea succintă a procesului

12. *Prin Cererea de chemare în judecată* înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava — Secția I civilă la data de 11 octombrie 2023, cu nr. 3.380/86/2023, reclamantii A și B, în contradictoriu cu pârâtul Tribunalul Sălaj, au solicitat obligarea pârâtului la plata contravalorii diurnei de detașare de 2% pe zi din indemnizația de încadrare lunară brută, cuvenită în cadrul activității desfășurate ca membri ai Biroului Electoral de Circumscripție al Județului Sălaj, pentru perioada 25 septembrie 2020-13 decembrie 2020 pentru reclamantul A și pentru perioada 25 septembrie 2020-5 decembrie 2020 pentru reclamanta B, actualizată cu indicele inflației, la care se adaugă și dobânda legală penalizatoare, calculată de la data scadenței obligației de plată a drepturilor bănești și până la data plății efective, fără cheltuieli de judecată.

13. *Reclamanții au formulat precizări la acțiune*, prin care au solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtului Tribunalul Sălaj la plata contravalorii diurnei de detașare de 2% pe zi din indemnizația de încadrare lunară brută, cuvenită în cadrul activității desfășurate ca membru al Biroului Electoral de Circumscripție al Județului Sălaj, pentru perioada 25 septembrie 2020-23 noiembrie 2020 și 1-4 decembrie 2020, actualizată cu indicele inflației, la care se adaugă și dobânda legală penalizatoare, calculată începând de la data scadenței obligației de plată a drepturilor bănești solicitate și până la data plății efective.

14. *Pârâtul Tribunalul Sălaj a formulat întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea cererii, ca neîntemeiată.

15. *Prin Sentința civilă nr. 338 din 2 aprilie 2024, executorie*, Tribunalul Suceava — Secția I civilă a admis cererea și a obligat pârâtul să achite reclamantului A diurna în cuantum de 2% pe zi din indemnizația de încadrare brută lunară, actualizată cu indicele de inflație, precum și dobânda legală ce va fi calculată începând cu data de 13 decembrie 2020 și până la data plății efective, diurnă aferentă detașării ca membru al Biroului Electoral de Circumscripție al Județului Sălaj pe perioada 25 septembrie 2020-13 decembrie 2020. De asemenea, pârâtul

a fost obligat să achite reclamantei B diurna în cuantum de 2% pe zi din indemnizația de încadrare brută lunară, actualizată cu indicele de inflație, precum și dobânda legală ce va fi calculată începând cu data de 5 decembrie 2020 și până la data plății efective, diurnă aferentă detașării ca membru al Biroului Electoral de Circumscripție al Județului Sălaj pe perioada 25 septembrie 2020-5 decembrie 2020.

16. Cu privire la problema de drept dedusă judecării, prima instanță a reținut, în esență, că folosirea sintagmei „se consideră detașați” din cuprinsul art. 109 alin. (2) din Legea nr. 208/2015 determină aplicabilitatea dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006.

17. *Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâtul Tribunalul Sălaj*, solicitând admiterea apelului și schimbarea în tot a hotărârii, în sensul respingerii cererii ca neîntemeiată.

18. În esență, se susține că sintagma „se consideră detașați” este în mod clar diferită de sintagma „sunt detașați” și semnifică faptul că pe durata alegerilor și îndeplinirii acestor atribuții membrii birourilor electorale nu mai pot fi angrenați în sarcinile de serviciu uzuale date de către angajator, scopul desemnării lor în aceste organisme fiind să vegheze la buna desfășurare a alegerilor și să asigure respectarea legii electorale.

19. În perioada exercitării atribuțiilor privind organizarea și desfășurarea alegerilor, personalul care asigură funcționarea birourilor electorale își păstrează și își exercită în continuare funcția pe care o dețin în mod permanent în cadrul autorităților și instituțiilor publice și, prin urmare, acestea din urmă au obligația de a plăti drepturile de natură salarială aferente activității desfășurate de personalul desemnat în cadrul birourilor electorale.

20. Activitatea temporară din cadrul birourilor electorale este o activitate suplimentară față de cea specifică funcției de bază (permanente) pe care o ocupă membrii birourilor electorale în cadrul diverselor instituții și autorități publice, așa încât personalul birourilor electorale nu este în mod efectiv detașat în cadrul acestor birouri, pentru că o veritabilă detașare presupune schimbarea temporară a locului muncii și a angajatorului pentru care se prestează munca și care va efectua plata salariului, așa cum rezultă din art. 45-47 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul muncii*).

21. În realitate, membrii birourilor electorale se consideră detașați pe perioada cât funcționează birourile și oficiile electorale, fiind vorba deci de o asimilare care are semnificația că acestor membri li se conferă anumite drepturi bănești pentru personalul detașat, însă doar cele aferente activității desfășurate în cadrul birourilor electorale.

22. Fiind o formă atipică de modificare a raporturilor de muncă, detașarea la care se referă art. 109 alin. (2) din Legea nr. 208/2015 nu le conferă reclamantilor decât beneficiile menționate în mod expres de prevederile legale ce reglementează acest tip de activitate.

23. Reclamanții-intimați nu pot pretinde beneficiile acordate în caz de delegare de normele art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, deoarece aceștia nu au fost delegați în condițiile reglementate prin statutul profesional.

24. Mai mult, spre deosebire de detașarea prevăzută de Codul muncii, respectiv de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 303/2004*), pe perioada participării la procesul electoral magistrații primesc atât drepturile salariale cuvenite pentru funcția ocupată în cadrul instanței (chiar și dacă pe perioada desfășurării alegerilor nu

participă la ședințele de judecată), cât și o indemnizație specifică activității de președinte/locțiitor în biroul electoral. Pentru atribuțiile exercitate în cadrul biroului electoral au fost remunerați, conform legislației aplicabile alegerilor respective, cu câte 250 lei/zi [art. 3 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 755/2020 privind stabilirea cheltuielilor necesare pregătirii, organizării și desfășurării în bune condiții a alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2020, cu modificările și completările ulterioare (*Hotărârea Guvernului nr. 755/2020*)].

25. La termenul din 26 septembrie 2024, instanța de trimitere a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu dezlegarea problemei de drept menționate la pct. 8 din prezenta decizie.

26. Prin Încheierea din 24 octombrie 2024, s-au dispus sesizarea instanței supreme, precum și suspendarea cauzei.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

27. Instanța de trimitere a constatat admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, motivat de faptul că sesizarea are loc în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Curții de Apel Suceava — Secția I civilă, instanță competentă să soluționeze cauza în apel; obiectul cauzei îl constituie stabilirea și plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, respectiv ale unui judecător aflat în raporturi de serviciu cu Tribunalul Sălaj; de lămurirea modului de interpretare a prevederilor art. 109 alin. (2) din Legea nr. 208/2015 depinde soluționarea cauzei în legătură cu care s-a formulat sesizarea.

28. Astfel, obiectul acțiunii îl constituie obligarea pârâtului la achitarea către reclamantă a diurnei de detașare de 2% pe zi, pentru perioada în care aceștia au fost desemnați membri ai Biroului Electoral de Circumscripție al Județului Sălaj, pretenții întemeiate pe dispozițiile art. 109 alin. (2) din Legea nr. 208/2015 coroborate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006.

29. Instanța de fond s-a pronunțat asupra chestiunii de drept, în sensul că folosirea sintagmei „se consideră detașați” din cuprinsul art. 109 alin. (2) din Legea nr. 208/2015 determină aplicabilitatea dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006.

30. Prin apelul formulat, apelantul-pârât critică interpretarea pe care prima instanță a dat-o dispozițiilor art. 109 alin. (2) din Legea nr. 208/2015, susținând că interpretarea sintagmei „se consideră detașați” din cuprinsul textului legal în discuție nu conferă vocație la obținerea drepturilor prevăzute de art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, ci pe cele prevăzute expres pentru activitatea desfășurată în cadrul biroului electoral județean de legislația specifică.

31. Așadar, de modul de soluționare a chestiunii de drept menționate anterior depinde soluția asupra căii de atac formulate de apelantul-pârât, astfel că este îndeplinită condiția privind relația de dependență între chestiunea de drept și modalitatea de soluționare a fondului cauzei.

32. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar asupra acesteia instanța supremă nu a statuat până la momentul sesizării.

33. În acest sens se are în vedere că instanța supremă a fost sesizată cu pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să se dezlege modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, respectiv dacă acestea sunt aplicabile și în cazul detașării judecătorilor la birourile electorale, detașare realizată

conform Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrat Dosarul nr. 1.406/1/2015.

34. Prin Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015 (*Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015*), Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea, fără a oferi vreo statuare asupra problemei de drept arătate.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

35. Părțile nu și-au exprimat punctul de vedere cu privire la problema de drept în discuție.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea unor chestiuni de drept

36. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 3.380/86/2023 a reținut că, prin prisma dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, dispozițiile art. 109 alin. (2) din Legea nr. 208/2015 sunt susceptibile de două interpretări.

37. Astfel, într-o primă interpretare, folosirea sintagmei „se consideră detașați” din cuprinsul art. 109 alin. (2) din Legea nr. 208/2015 are semnificația unei detașări *ope legis* a judecătorilor în cadrul birourilor electorale județene, care le conferă vocația de a obține drepturile prevăzute de art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006.

38. Într-o altă interpretare, folosirea acestei sintagme nu are semnificația noțiunii de detașare utilizate în cuprinsul Legii nr. 303/2004, ci presupune faptul că judecătorii desfășoară doar activitățile proprii procesului electoral, având vocația de a beneficia doar de drepturile cuvenite în baza legislației specifice, nu și de cele prevăzute de art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

39. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au transmis hotărâri judecătorești și opinii exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, din care a rezultat existența unei orientări jurisprudențiale cvasiunanime, în sensul admiterii acțiunilor cu un astfel de obiect.

40. Prin hotărârile judecătorești pronunțate s-a reținut că folosirea sintagmei „se consideră detașați” din cuprinsul art. 109 alin. (2) din Legea nr. 208/2015 are semnificația unei detașări *ope legis* a judecătorilor în cadrul birourilor electorale județene, care le conferă vocația de a obține drepturile prevăzute de art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006.

41. Din economia prevederilor Legii nr. 208/2015, dar și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2020, aceasta este o formă specială de modificare a raporturilor de muncă ce presupune întotdeauna nu numai schimbarea locului de muncă, ci și a felului muncii, salariatul desfășurând o activitate specifică atribuțiilor pe care le are în procesul electoral, ce implică exercițiul autorității de stat.

42. Instituția detașării este particularizată în cazul magistraților de prevederile cu caracter special ale art. 58 din Legea nr. 303/2004.

43. Similar Codului muncii, art. 58 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 303/2004 prevede că, pe lângă drepturile personalului detașat, magistratul primește salariul corespunzător pentru activitatea pe care o exercită ca urmare a detașării, iar dacă acesta este inferior, i se plătesc drepturile salariale corespunzătoare funcției de magistrat pe care o avea înaintea detașării.

44. În aceste condiții, cum statutul juridic al membrilor judecătorești din cadrul biroului electoral de circumscripție este calificat de legiuitorul însuși ca fiind unul specific „detașării”, odată intervenită desemnarea unui astfel de membru, care își are domiciliul în altă localitate, acesta devine îndreptățit la acordarea diurnei prevăzute de art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006.

45. În acest sens au fost transmise deciziile civile nr. 3.407 din 17 octombrie 2024, nr. 1.425 din 23 iunie 2022 și nr. 1.757 din 29 septembrie 2022, pronunțate de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă; Decizia nr. 109 din 2 februarie 2023, pronunțată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă; Sentința nr. 3.915 din 20 iunie 2017, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, definitivă prin respingerea apelului, ca inadmisibil, prin Decizia nr. 9 din 1 februarie 2018, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal; Decizia civilă nr. 1.760 din 6 decembrie 2021, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale.

46. O singură instanță, Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă, a pronunțat o hotărâre de respingere a acțiunii cu un astfel de obiect, Decizia nr. 3.181 din 29 noiembrie 2022, prin care s-a reținut că sintagma „se consideră detașați” este diferită de sintagma „sunt detașați” din art. 57-59 din Legea nr. 303/2004 și semnifică faptul că, pe durata alegerilor și a îndeplinirii acestor atribuții, membrii birourilor electorale nu mai pot fi angrenați în sarcinile de serviciu uzuale date de angajator, scopul desemnării lor în aceste organisme fiind să vegheze la buna desfășurare a alegerilor și să asigure respectarea legii electorale.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

47. Prin Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015, s-a respins, ca inadmisibilă, sesizarea pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, respectiv dacă acestea sunt aplicabile și în cazul detașării judecătorilor la birourile electorale, detașare realizată conform Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 67/2004).

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

48. Curtea Constituțională nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale supuse interpretării.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

49. Judecătorii-raportori au constatat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizării, prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în sensul că nu se verifică cerința nepronunțării anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra chestiunii de drept în discuție.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

50. Temeiul de drept al prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

51. Domeniul de reglementare al acestui act normativ este conturat expres prin dispozițiile art. 1, ordonanța de urgență aplicându-se în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea

actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

52. Întrucât obiectul acțiunii în cauză în care s-a formulat sesizarea îl constituie obligarea pârâtului la achitarea către reclamant a diurnei de detașare de 2% pe zi, pentru perioada în care aceștia au fost desemnați membri ai biroului electoral județean, pretenții întemeiate pe dispozițiile art. 109 alin. (2) din Legea nr. 208/2015 coroborate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, reprezentând drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, rezultă că litigiul *pendinte* face parte din sfera de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

53. În materia enunțată se instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sens în care prin art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se prevede: *„Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”*

54. Aceste prevederi se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa însă, în mod corespunzător, cu prevederile dreptului comun, Codul de procedură civilă, astfel cum se și statuează expres prin art. 4 din ordonanța de urgență, conform căruia *„Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (...), precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”*.

55. De altfel, trebuie subliniat că legiuitorul delegat a ținut cont, la adoptarea acestui nou act normativ, potrivit principiilor prezentate în preambulul acestuia, de „configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești din România”, apreciindu-se că, în raport cu coordonatele acestui mecanism, aplicarea noilor norme legale cu caracter special poate influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, „în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

56. Drept urmare a celor expuse, în contextul normativ ilustrat, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune *inter alia* îndeplinirea cerinței distincte negative ca respectiva chestiune de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

57. Verificându-se întrunirea acestei cerințe normative în raport cu elementele sesizării formulate, se constată că ea nu este îndeplinită.

58. Așa cum s-a arătat anterior (paragraful 47), Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a pronunțat Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, prin care a respins, ca inadmisibilă, sesizarea pentru dezlegarea *modului de interpretare și aplicare a prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, respectiv dacă acestea sunt aplicabile și în cazul detașării judecătorilor la birourile electorale, detașare realizată conform Legii nr. 67/2004.*

59. În considerentele deciziei, s-au reținut următoarele:

„24. Examinarea datelor comunicate de către curțile de apel arată că, în decurs de 9 ani, perioada care a trecut de la data adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006 (...), în afară de titularul sesizării, alte două instanțe naționale, respectiv Tribunalul Sibiu și Tribunalul Vâlcea, au fost sesizate cu cereri având un obiect similar cu cel dedus judecății instanței de trimitere, pronunțând hotărâri prin care au admis pretențiile reclamantilor, cărora le-au acordat astfel diurna de 2% din indemnizația brută lunară de încadrare.

25. Pe de altă parte, și completul care a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție cu prezenta întrebare prealabilă opinează în sensul temeiniciei cererii reclamantului-judecător, care a deținut calitatea de membru într-un birou electoral de circumscripție cu sediul în altă localitate decât cea de domiciliu, de a beneficia de diurna în procent de 2% din indemnizația brută lunară de încadrare.

26. Prin urmare, se cuvine subliniat că opinia exprimată de instanța de trimitere o susține în totalitate pe cea exprimată anterior, în mod unitar, în jurisprudența națională.

27. În aceste condiții, nu sunt create premisele apariției unei practici neunitare, care să poată fi preîntâmpinată pe calea unei hotărâri prelabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept,

așa încât sesizarea, privită din această perspectivă, apare ca fiind inadmisibilă.”

60. Din verificarea datelor comunicate de instanțele naționale rezultă că, și după pronunțarea acestei decizii, practica judiciară s-a consolidat, cvasiunanim, în același sens, astfel încât argumentele care au întemeiat decizia citată și-au păstrat întru totul valabilitatea.

61. Or, rolul și funcția mecanismelor de unificare a practicii judiciare nu vor fi mai energic asigurate prin pronunțarea repetată în interpretarea și aplicarea unor texte de lege care conțin, de fapt, una și aceeași problemă de drept, întrucât existența unei hotărâri prelabile sau a unei hotărâri în interesul legii trebuie văzută mai puțin ca un argument de forță obligatorie, cu care sunt înzestrate dezlegările sale prin efectul art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă, respectiv art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, cât, mai ales, ca o sursă ori ca un instrument util instanțelor de judecată în procesul de aplicare a legii, prin soluțiile pe care le oferă atât unei probleme de drept punctuale, cât și altora identice ori similare, chiar încorporate în alte texte de lege decât cele care au constituit obiectul sesizării.

62. Jurisprudența națională transmisă și punctele de vedere exprimate de colectivele de judecători naționali ilustrează cvasiunanimitatea adoptării soluției de admitere a acestui tip de acțiuni, justificând-o prin prisma argumentelor expuse de instanța supremă în Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015 — decizie pe care instanțele de judecată au menționat-o în mod expres deseori în cuprinsul hotărârilor judecătorești înaintate.

63. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată așadar că, inclusiv din această perspectivă, a caracterului uniform al jurisprudenței naționale pronunțate în domeniu, nu se întrezărește riscul apariției și dezvoltării unei practici judiciare neunitare, astfel încât să devină necesară activarea mecanismului preventiv de uniformizare reprezentat de pronunțarea unei hotărâri prelabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

64. Pentru toate aceste considerente, sesizarea prezentă va fi respinsă ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă în Dosarul nr. 3.380/86/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile cu privire la următoarea problemă de drept:

Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 109 alin. (2) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, judecătorii desemnați în calitate de membri în biroul electoral de circumscripție beneficiază de dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 martie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 131

din 7 aprilie 2025

Dosar nr. 2.515/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoe	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona-Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 2.515/1/2024, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Georgiana Toader, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările formulate de Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.630/40/2022*.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, și că nu s-au formulat puncte de vedere.

6. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 3 octombrie 2024, în Dosarul nr. 1.630/120/2022*, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă dispozițiile art. 36 alin. (2), art. 39 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 conferă dreptul de încadrare/reîncadrare prin asimilare a unui garderobier din cadrul unui spital județean pe unul din capitolele din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 153/2017, în condițiile în care personalul spitalului a fost încadrat pe anexa nr. VIII și, ulterior, anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017;

Dacă dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017, inclusiv art. 36 alin. (2), art. 39 alin. (1) și (2) din acest act normativ, conferă dreptul de a încadra/reîncadra categoria de personal a garderobierilor din cadrul unui spital județean strict formal pe anexa VIII și, ulterior, anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, însă prin asimilare cu funcția de bază și salarizarea aferente din altă anexă, în speță anexa nr. III la același act normativ; dacă răspunsul la întrebarea anterioară este negativ atunci pe ce anexă și capitol din aceasta la Legea-cadru nr. 153/2017 trebuia făcută încadrarea/reîncadrarea garderobierilor din spitalul județean;

Dacă este supusă controlului de legalitate/temeinicie încadrarea/reîncadrarea în privința criteriilor de stabilire a capitolului din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 153/2017 pe care s-a făcut încadrarea/reîncadrarea personalului, în condițiile în care toate capitolele anexei respective prevăd funcția de bază garderobier cu același salariu de bază și coeficient de multiplicare, sau aspectul vizează exclusiv dreptul ordonatorului de apreciere/oportunitate;

Dacă încadrarea/reîncadrarea garderobierilor din cadrul spitalului județean prin asimilare pe capitolul I din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 153/2017 reprezintă un criteriu legal de

excludere de la majorarea salarială prevăzută de art. IV din Legea nr. 42/2020, în condițiile în care funcția de garderobier cu același salariu de bază și coeficient de multiplicare se regăsește în toate capitolele din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 153/2017, inclusiv în cazul categoriilor de personal avute în vedere de art. IV din Legea nr. 42/03.04.2020; în cazul unui răspuns negativ, dacă dreptul la majorarea prevăzută de art. IV din Legea nr. 42/2020 trebuie recunoscut în baza principiilor legalității, egalității și nediscriminării prevăzute de art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017.”

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 4 noiembrie 2024, cu nr. 2.515/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 7 aprilie 2025.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

9. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea-cadru nr. 153/2017:*

art. 36 alin. (2) „În cazul în care funcția deținută nu se regăsește în prezenta lege, reîncadrarea se face pe una dintre funcțiile prevăzute în anexe.”

art. 38 alin. (1) „Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017.”

art. 39 alin. (1) „Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.”

art. 39 alin. (2) „În situația în care prin aplicarea alin. (1) nu există funcție similară în plată, nivelul salariului de bază, soldei de funcție/salariului de funcție, indemnizației de încadrare pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut în anexe cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare, la care se aplică, după caz, prevederile art. 10 privind gradația corespunzătoare vechimii în muncă.”

10. **Legea nr. 42/2020 pentru modificarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice:**

art. IV „Începând cu drepturile salariale aferente lunii august 2020, cuantumului brut al salariilor de bază de care beneficiază personalul din cadrul bibliotecilor naționale sau de importanță națională, Bibliotecii Academiei Române, precum și din cadrul muzeelor de importanță națională se majorează cu 30%, cu respectarea prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.”

III. Expunerea succintă a procesului

11. În Dosarul nr. 1.630/120/2022*, instanța de trimitere este investită cu judecarea cererii formulate de reclamant — persoane fizice, în contradictoriu cu pârâții Spitalul Județean de Urgență Târgoviște și Consiliul Județean Dâmbovița, având ca obiect calcul drepturi bănești.

12. Prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat obligarea unității medicale la acordarea unor drepturi de natură salarială constând în majorări salariale recunoscute prin dispozițiile legale incidente.

13. Pârâțul spitalului județean a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, iar la solicitarea instanței a depus precizări în sensul că încadrarea reclamantilor s-a făcut începând cu data de 1 ianuarie 2018 conform anexei nr. VIII la Legea-cadru

nr. 153/2017, însă cu funcția de bază din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât în anexa nr. VIII nu erau prevăzute astfel de funcții, și că s-a ținut cont de reîncadrarea personalului în baza art. 36 alin. (2) și art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017. A mai precizat că, începând cu 1 iunie 2022, toți salariații din cadrul spitalului județean care se regăseau pe anexa nr. VIII (inclusiv garderobierele) au fost încadrați pe anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017.

14. În ședința publică din 3 octombrie 2024, instanța de trimitere, constatând incidența dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei, iar apoi a suspendat judecata.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

15. Instanța de trimitere a constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în raport cu dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

16. Prin precizările depuse la data de 2 octombrie 2024 în Dosarul nr. 1.630/120/2022* (rejudecare în al doilea ciclu procesual), reclamantii au arătat că sunt de acord cu lămurirea chestiunii de drept puse în discuție de instanța de judecată. Au apreciat că problema este una actuală, care nu a mai făcut obiectul unei sesizări a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

17. Pentru a nu se înțelege că ceea ce s-a solicitat a fi lămurit s-ar suprapune cu soluția ce urmează a fi dispusă în cauză, reclamantii au apreciat că se impune reformularea întrebării, respectiv: „dacă prin personalul din cadrul bibliotecilor naționale sau de importanță națională, Bibliotecii Academiei Române, precum și din cadrul muzeelor de importanță națională din formularea art. IV din Legea nr. 42 din 3 aprilie 2020 se înțelege doar personalul care lucrează efectiv în astfel de instituții sau/și personalul care este încadrat în familia ocupațională corespunzătoare a acestora, indiferent de locul în care își desfășoară activitatea.”

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea unor chestiuni de drept

18. Opinia instanței asupra dezlegării chestiunilor de drept ce fac obiectul sesizării este în sensul că, deși dispozițiile art. 36 alin. (2), art. 39 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 conferă dreptul de încadrare/reîncadrare prin asimilare a unui garderobier din cadrul unui spital județean pe unul din capitolele din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 153/2017, în condițiile în care personalul spitalului a fost încadrat pe anexa nr. VIII și, ulterior, pe anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, acestea nu conferă dreptul încadrării/reîncadrării doar formal, având în vedere finalitatea emiterii actului, și anume stabilirea elementelor necesare salarizării. Totodată, în cazul categoriei de personal pentru care s-a identificat prin asimilare grila de salarizare, aceasta trebuie avută în vedere sub toate aspectele ce țin de salarizarea respectivei categorii de personal cu care au fost asimilați reclamantii. Deși există un drept de apreciere al ordonatorului de credite în ceea ce privește criteriile de încadrare/reîncadrare conferit în virtutea atribuțiilor legale, în cauză acesta trebuie apreciat ca fiind limitat în măsura în care ordonatorul nu a arătat criteriile de încadrare/reîncadrare pe unul dintre capitolele anexei respective, având în vedere că funcția de bază garderobier cu același salariu de bază și coeficient de multiplicare se regăsește în toate capitolele din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 153/2017. Nu în ultimul rând, având în vedere indicarea în dispozițiile art. IV din Legea nr. 42/2020 a sferei de aplicare prin referirea la instituțiile în care lucrează beneficiarii

majorărilor respective, consideră că se poate deduce intenția legiuitorului de a exclude alte categorii de personal.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

19. Din răspunsurile transmise de instanțele naționale, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, a rezultat o opinie unanimă în sensul că, în ipoteza în care funcția ocupată se regăsește în anexa nr. III la Legea-cadru nr. 153/2017, salarizarea personalului nonmedical din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017.

20. Curtea de Apel Timișoara a comunicat o decizie prin care s-a reținut că salarizarea personalului tehnic, economic, social și administrativ din cadrul unei unități sanitare se realizează în acord cu anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, iar nu cu anexa nr. III la același act normativ, fără a rezulta însă care sunt posturile ocupate efectiv de reclamanți.

21. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul de recursuri în interesul legii nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

22. Prin **Decizia nr. 61 din 17 octombrie 2022, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1172 din 7 decembrie 2022, s-a statuat că: „În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și ale art. 36 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, salarizarea personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017.”

23. Prin **Decizia nr. 15 din 8 aprilie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 22 mai 2024, s-a respins, ca inadmisibilă, sesizarea în vederea lămuririi următoarei probleme de drept privind interpretarea art. IV din Legea nr. 42/2020, respectiv dacă dispozițiile acestuia privind majorarea cuantumului brut al salariului de bază cu 30% se aplică și personalului militar din cadrul muzeelor de importanță națională.

24. Prin **Decizia nr. 79 din 18 noiembrie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1328 din 31 decembrie 2024, s-a stabilit că:

„În aplicarea dispozițiilor art. 1 din anexa nr. VII a Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilirea nivelului de salarizare a personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, nu trebuie să se realizeze la nivelul maxim al anului 2022.

În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și ale art. 36 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, salarizarea personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, dar care nu se află în subordinea Ministerului Sănătății, se realizează potrivit anexei

nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

25. Prin **Decizia nr. 185/2023 pronunțată de Curtea Constituțională**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 20 iulie 2023, s-a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, constatându-se că acestea sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

26. Prin **Decizia nr. 760/2020 pronunțată de Curtea Constituțională**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 27 ianuarie 2021, s-a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, constatându-se că acestea sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

27. Prin **Decizia nr. 327/2020 pronunțată de Curtea Constituțională**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1279 din 22 decembrie 2020, s-a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (1), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, constatându-se că acestea sunt constituționale în raport cu criticile formulate. De asemenea, s-a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

28. Judecătorii-raportori au constatat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizării, prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în sensul că lipsește cerința existenței unei chestiuni de drept reale, dificile, fiind evident sensul clar, lipsit de echivoc al dispozițiilor legale supuse interpretării.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, a constatat următoarele:

29. Primordial, s-a examinat dacă sesizarea de față este admisibilă din perspectiva mecanismului prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ special care se completează cu dispozițiile de drept comun prevăzute de art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, așa cum trimite în mod expres art. 4 din ordonanța de urgență.

30. Din coroborarea dispozițiilor relevante cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 cu cele ale Codului de procedură civilă, rezultă că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pe temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate:

a) existența unei cauze dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze;

b) cauza să fie în curs de judecată în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

31. Nu există nicio îndoială că prima, a doua și a patra condiție de admisibilitate sunt îndeplinite în prezenta cauză.

32. Într-adevăr, prezenta sesizare vizează un litigiu care face parte din cele limitativ prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, întrucât pretențiile deduse judecătii se circumscriu unor drepturi salariale ale personalului salarizat din fonduri publice, fiind pe rolul unui complet de judecată specializat în litigii de muncă și asigurări sociale din cadrul Tribunalului Dâmbovița. De asemenea, sesizarea vizează o chestiune asupra căreia instanța supremă nu a statuat în mod expres și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii.

33. Prin urmare, rămâne de stabilit doar dacă sesizarea îndeplinește cea de-a treia condiție de admisibilitate.

34. În această privință trebuie stabilit dacă cererea privește o chestiune dificilă de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei.

35. Astfel cum s-a conturat deja în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept dificile, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite, această cerință se referă la caracterul real și serios al problemei de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție. În acest sens, s-a statuat în mod constant că, în declanșarea procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile, trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, pentru înlăturarea oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii (de exemplu, Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015).

36. Prin urmare, chestiunile dificile de drept, în sensul paragrafului 9 din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, sunt acelea care, prin natura, gradul lor de complexitate sau alte circumstanțe, prezintă un aspect dificil și neclar asupra căruia instanța de trimitere necesită clarificări.

37. În ceea ce privește prezenta cerere, trebuie remarcat faptul că întrebările formulate sunt elaborate pe larg, incluzând mai multe aspecte în aceeași întrebare.

38. Sintetizând, prin întrebările adresate, instanța de trimitere dorește să afle:

— dacă art. 36 alin. (2) și art. 39 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 permit încadrarea/reîncadrarea garderobierilor dintr-un spital județean pe capitoare din anexa nr. III, în condițiile în care personalul nonmedical a fost încadrat anterior pe anexele nr. VIII și nr. VII la lege;

— dacă legea permite strict formal încadrarea garderobierilor pe anexa nr. VIII sau nr. VII, dar prin asimilare la funcții și salarizări din anexa nr. III la lege;

— dacă asimilarea la anexa nr. III nu este legală, se pune întrebarea care altă anexă și capitol din Legea-cadru nr. 153/2017 ar fi fost corecte pentru încadrare/reîncadrare, dacă încadrarea/reîncadrarea este supusă unui control de legalitate în funcție de criteriile de stabilire a capitolului anexei nr. III, având în vedere uniformitatea funcției și salariului de bază pe toate capitoarele anexei;

— dacă încadrarea garderobierilor prin asimilare pe capitolul I din anexa nr. III exclude legal dreptul la majorarea salarială prevăzută de art. IV din Legea nr. 42/2020, iar, în caz de excludere, dacă dreptul la majorare poate fi recunoscut pe baza principiilor legalității, egalității și nediscriminării din art. 6 al Legii-cadru nr. 153/2017.

39. Înalta Curte reamintește că, în general, dacă norma juridică aplicabilă este suficient de clară și nu lasă loc unor interpretări contradictorii sau ambigue, sesizarea Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este inadmisibilă.

40. De asemenea, existența unei jurisprudențe constante sau unanime în aplicarea normei respective poate reprezenta un argument că nu există o veritabilă chestiune de drept.

41. În plus, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu este chemat să stabilească faptele unui caz concret,

ci să interpreteze o normă juridică în sens general. Dacă întrebarea adresată completului implică, în concret, analiza unor aspecte factuale specifice, aceasta este inadmisibilă.

42. Instanțele de drept comun au obligația de a analiza și soluționa litigiile deduse judecătii în baza faptelor și normelor aplicabile. Sesizarea Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ar trebui să fie utilizată doar în situații în care există o dilemă juridică reală care depășește capacitatea instanței de drept comun de a decide.

43. Aceste considerații subliniază importanța delimitării clare între problemele de drept (care pot fi dezlegate pe calea acestui mecanism) și problemele de fapt (care sunt de competența instanței de trimitere).

44. În raport cu aceste considerații de ordin general, Înalta Curte consideră că instanța de trimitere nu urmărește interpretarea unei chestiuni de drept, ci dorește lămuriri privind aplicarea unor norme clare la situația litigioasă în cauză, aspect care rezultă cu evidență din cele expuse în paragraful 38, întrucât în această situație aplicarea legii depinde mai mult de circumstanțele cauzei, ceea ce sugerează o evaluare de fapt.

45. În exemplul concret, analiza dacă o funcție specifică — garderobier la Spitalul Județean de Urgență Târgoviște — se încadrează în criteriile definite de lege necesită o examinare a situației factuale.

46. Pe de altă parte, chestiunea de drept referitoare la interpretarea și aplicarea art. 36 alin. (2) și art. 39 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și a art. IV din Legea nr. 42/2020 nu ridică probleme de interpretare și aplicare în cauză.

47. Instanța de trimitere nu a demonstrat dificultatea problemei de drept, respectiv că aceasta ar fi susceptibilă de interpretări diferite și ar putea genera divergențe serioase de jurisprudență, care să fie inconciliabile din perspectiva sa.

48. Dimpotrivă, din cuprinsul punctului de vedere exprimat de instanța de trimitere în respectarea art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă reies argumente în favoarea unei singure soluții, ceea ce nu este de natură să susțină teoria existenței unei probleme dificile de drept ce necesită implicarea instanței supreme în vederea clarificării ei.

49. Totodată, încheierea instanței de trimitere nu cuprinde argumente privind caracterul îndoielnic, lacunar sau neclar al prevederilor invocate și nu se motivează în ce constă dificultatea de interpretare a normelor menționate.

50. Nici susținerile reclamanților din cuprinsul cererii de chemare în judecată nu sunt de natură a demonstra dificultatea raționamentului logico-juridic, iar o analiză a normelor legale incidente în cauză demonstrează că acestea sunt clare, accesibile și previzibile.

51. Pe de altă parte, astfel cum rezultă din jurisprudența evidențiată la pct. VIII din prezenta decizie, se constată că instanța supremă a statuat anterior, în mecanismele de unificare a practicii judiciare, cu privire la salarizarea personalului nonmedical din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, dar care nu se află în subordinea Ministerului Sănătății.

52. Chiar dacă nu au fost dezlegate chestiuni de drept identice celor ce fac obiectul sesizării de față, existența unor dezlegări anterioare are relevanță pentru condiția de admisibilitate a existenței unei chestiuni de drept (a cărei trăsătură definitorie este caracterul său veritabil, potrivit celor deja expuse).

53. Or, în cazul modului de încadrare/reîncadrare salarială a personalului nonmedical din spitalele aflate în subordinea autorităților județene (cum este și cazul garderobierilor), corelarea dezlegărilor anterioare date unor chestiuni de drept prin mecanismul hotărârii prealabile nu prezintă nicio dificultate, presupunând un demers facil de identificare a deciziilor

relevante și de aplicare corespunzătoare a acestora în circumstanțele particulare ale cauzei.

54. Așa cum s-a antamat, Înalta Curte de Casație și Justiție are rolul de a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților sau dificultăților de interpretare a unor texte de lege, scopul prezentei proceduri nefiind acela de a transfera litigiul Înaltei Curți.

55. Privirea de ansamblu asupra jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în unificarea practicii demonstrează că instanța de trimitere dispune de reperele necesare aplicării legii la situația de fapt și instanța supremă nu consideră că există vreun motiv pentru care ar trebui să fie lămurite în continuare dispozițiile legale.

57. Prin urmare, constatând că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.630/120/2022*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă dispozițiile art. 36 alin. (2), art. 39 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 conferă dreptul de încadrare/reîncadrare prin asimilare a unui garderobier din cadrul unui spital județean pe unul din capitolele din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile în care personalul spitalului a fost încadrat pe anexa nr. VIII și, ulterior, anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017;

Dacă dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017, inclusiv art. 36 alin. (2), art. 39 alin. (1) și (2) din acest act normativ, conferă dreptul de a încadra/reîncadra categoria de personal a garderobierilor din cadrul unui spital județean strict formal pe anexa nr. VIII și, ulterior, anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, însă prin asimilare cu funcția de bază și salarizarea aferente din altă anexă, în speță, anexa nr. III la același act normativ; dacă răspunsul la întrebarea anterioară este negativ, atunci pe ce anexă și capitol din aceasta la Legea-cadru nr. 153/2017 trebuia făcută încadrarea/reîncadrarea garderobierilor din spitalul județean;

Dacă este supusă controlului de legalitate/temeinicie încadrarea/reîncadrarea în privința criteriilor de stabilire a capitolului din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 153/2017 pe care s-a făcut încadrarea/reîncadrarea personalului, în condițiile în care toate capitolele anexei respective prevăd funcția de bază garderobier cu același salariu de bază și coeficient de multiplicare, sau aspectul vizează exclusiv dreptul ordonatorului de apreciere/oportunitate;

Dacă încadrarea/reîncadrarea garderobierilor din cadrul spitalului județean prin asimilare pe capitolul I din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 153/2017 reprezintă un criteriu legal de excludere de la majorarea salarială prevăzută de art. IV din Legea nr. 42/2020 pentru modificarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în condițiile în care funcția de garderobier cu același salariu de bază și coeficient de multiplicare se regăsește în toate capitolele din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 153/2017, inclusiv în cazul categoriilor de personal avute în vedere de art. IV din Legea nr. 42/2020; în cazul unui răspuns negativ, dacă dreptul la majorarea prevăzută de art. IV din Legea nr. 42/2020 trebuie recunoscut în baza principiilor legalității, egalității și nediscriminării prevăzute de art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 aprilie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Georgiana Toader

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

